

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 9.4.2014
SWD(2014) 138 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSANALYSEN

Följedokument till

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut

**om inrättande av ett europeiskt forum för att förbättra samarbetet när det gäller att
förebygga och motverka odeklarerat arbete**

{COM(2014) 221 final}
{SWD(2014) 137 final}

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Bakgrund	2
2.	Problemformulering	3
2.1.	Styrning – ett problem att lösa	4
3.	EU:s rätt att agera och subsidiaritetsprincipen	5
4.	Mål	6
4.1.	Allmänna mål	6
4.2.	Särskilda mål	6
4.3.	Operativa mål	6
5.	Alternativ	6
6.	Konsekvensbedömning	7
6.1.	Alternativ 1: Inga nya åtgärder	7
6.2.	Alternativ 2: Bättre samordning av befintliga arbetsgrupper/kommittéer på EU-nivå	7
6.3.	Alternativ 3: Separat grupp med frivilligt deltagande	7
6.4.	Alternativ 4: Separat grupp med obligatoriskt deltagande	8
6.5.	Alternativ 5: Integrera insatserna mot odeklarerat arbete i Eurofound's verksamhet ...	8
7.	Jämförelse av alternativen	8
8.	Övervakning och utvärdering	8

1. BAKGRUND

Odeklarerat arbete är vanligt förekommande i EU och frågan prioriteras därför högt på EU:s dagordning, särskilt när det handlar om skapande av arbetstillfällen, arbetenas kvalitet och budgetkonsolidering.

I Europa 2020-strategin för smart, hållbar tillväxt för alla har ett mål satts upp om att 75 % av alla i åldersgruppen 20–64-åringar ska vara sysselsatta senast 2020¹. För att sätta igång de processer som krävs för att målet ska uppnås har kommissionen antagit flaggskeppsinitiativet *En agenda för ny kompetens och arbetstillfällen*², som betonar vikten av att övergå från informellt eller odeklarerat arbete till reguljär sysselsättning.

I sysselsättningspaketet³, som antogs i april 2012, framhöll kommissionen också att en omvandling av informellt eller odeklarerat arbete till reguljär sysselsättning kan få positiva effekter på produktiviteten, arbetsnormerna och, på längre sikt, på kompetensutvecklingen. Där betonades att samarbetet mellan medlemsstaterna behöver förbättras och aviserades ett samråd om upprättande av ett forum på EU-nivå mellan arbetsmiljöinspektioner och andra tillsynsorgan för att motverka odeklarerat arbete, utbyta bästa praxis och fastställa gemensamma principer för inspektioner.

Under 2012 och 2013 fick flera medlemsstater ta emot landsspecifika rekommendationer om odeklarerat arbete, skuggekonomin, skatteundandragande och/eller uppfyllelse av skattskyldighet.

I sysselsättningsriktlinje⁴ nr 7 om att öka kvinnors och mäns deltagande på arbetsmarknaden, minska den strukturella arbetslösheten och främja kvalitet i arbetet uppmanas medlemsstaterna att intensifiera den sociala dialogen och ta itu med segmenteringen på arbetsmarknaden genom åtgärder som ska motverka otrygga anställningar, undersysselsättning och odeklarerat arbete.

I den årliga tillväxtöversikten 2013⁵ fastställs att arbetsmarknadens parter vid sidan av myndigheterna har en viktig roll att spela när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete för att skapa förutsättningar för en återhämtning med ökad sysselsättning. I den årliga tillväxtöversikten 2014⁶ fastställs att det krävs ökade insatser mot

¹ Meddelande från kommissionen *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla*, KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

² <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:SV:PDF>.

³ Meddelande från kommissionen *En agenda för ny kompetens och arbetstillfällen: EU:s bidrag till full sysselsättning*, KOM(2010) 682, 23.11.2010.

⁴ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52010DC0682:SV:NOT>.

⁵ Meddelande från kommissionen *Att skapa förutsättningar för en återhämtning med ökad sysselsättning*, COM(2012) 173, 18.4.2012.

⁶ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=sv&catId=101&newsId=1270&furtherNews=yes>.

⁷ Rådets beslut 2010/707/EU av den 21 oktober 2010 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik.

⁸ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32010D0707:SV:NOT>.

⁹ Meddelande från kommissionen *Den årliga tillväxtstrategin för 2013*, COM(2012) 750, 28.11.2012. http://ec.europa.eu/europe2020/making-it-happen/annual-growth-surveys/index_en.htm.

¹⁰ Meddelande från kommissionen *Årlig tillväxtöversikt för 2014*, COM(2013) 800. http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/2014/ags2014_sv.pdf.

odeklarerat arbete för att få ned arbetslösheten och mildra krisens sociala konsekvenser.

2. PROBLEMFORMULERING

I kommissionens meddelande från 2007⁷ definieras odeklarerat arbete som ”varje betald verksamhet som till sin art inte är lagstridig men som inte anmälts till myndigheterna, med beaktande av de skillnader som förekommer i medlemsstaternas kontrollsystem”.

Förekomsten av odeklarerat arbete påverkas av en rad olika ekonomiska, sociala, institutionella och kulturella faktorer. Odeklarerat arbete anses hindra en tillväxtorienterad politik när det gäller ekonomi, budget och sociala frågor. Det sänker arbetenas kvalitet, äventyrar de sociala trygghetssystemens långsiktiga stabilitet och försämrar företagens konkurrenssituation⁸.

Det faktum att odeklarerat arbete inte övervakas eller registreras och att det definieras på olika sätt i olika länders nationella lagstiftning gör det svårt att göra tillförlitliga uppskattningar av hur utbrett fenomenet är i EU. Olika metoder har använts för att undersöka och mäta odeklarerat arbete (ingående beskrivningar ges i bilaga II).

Generellt kan man skilja mellan tre olika slag av odeklarerat arbete. Den första kategorin handlar om odeklarerat arbete inom ett formellt företag, även ”underdeklarerat arbete” i form av ”löner i kuvert” (dvs. en del av lönen betalas ut direkt i handen) och situationer där den anställda officiellt arbetar deltid men i själva verket arbetar heltid. Den andra kategorin handlar om odeklarerat arbete för egen räkning eller som egenföretagare, till exempel i form av tjänster till ett formellt företag eller andra klienter som hushåll. Den tredje kategorin av odeklarerat arbete är när varor och tjänster tillhandahålls till grannar, släkt och vänner. Det kan till exempel gälla byggnadsarbete eller reparationer, städning eller att ta hand om barn eller äldre, ibland i form av utbytestjänster. Den tredje kategorin är inte central för detta initiativ.

Missbruk av ställningen som egenföretagare, antingen inom det egna landet eller över gränserna, förknippas ofta med odeklarerat arbete. Falskt egenföretagande är när en person klassificeras som egenföretagare (och inte anställd) för att man ska kunna undvika vissa skyldigheter enligt lagar och praxis, till exempel arbetsrättsliga bestämmelser och betalning av skatter eller sociala avgifter. Man kan hävda att falskt egenföretagande är en feldeklarerad verksamhet som inte i sig kan betraktas som odeklarerat arbete. Falskt egenföretagande inverkar dock negativt på de berörda arbetstagarnas hälsa och säkerhet i arbetet och deras socialförsäkringsskydd samt på skatteintäkterna, även om det vanligen inte har lika stora konsekvenser som odeklarerat arbete.

Se även *Utkast till gemensam sysselsättningsrapport som åtföljer kommissionens meddelande om den årliga tillväxtöversikten 2014*, http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/2014/jer2014_sv.pdf.

⁷ Kraftfullare åtgärder mot odeklarerat arbete, KOM(2007) 628. <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52007DC0628:SV:HTML>.

⁸ Regioplan, 2010.

Den informella ekonomins tillväxt ses ofta som en reaktion mot brister på den formella arbetsmarknaden⁹. De omständigheter som leder till sådana brister kan vara höga arbetskostnader, brist på arbetskraft (kvantitet och kvalitet), brist på arbetstillfällen eller bristande flexibilitet på arbetsmarknaden. En annan viktig faktor när man undersöker orsakerna till odeklarerat arbete är människors förtroende för staten och myndigheterna och hur delaktiga människor känner sig i samhället. Ju mindre människor identifierar sig med staten eller samhället, desto lättare blir det för dem att bryta mot de gemensamma reglerna¹⁰. Andra påverkande faktorer är graden av öppenhet när det gäller lagstiftning och tillsyn. Om kontrollmekanismerna är otydliga, ineffektiva eller saknas helt, är människor mer benägna att undvika att betala skatt genom att utföra odeklarerat arbete.

Odeklarerat arbete leder ofta till sämre arbetsvillkor. Anställningsrättigheter i form av regler för betald ledighet och arbetstid och skyldigheter som rör hälsa och säkerhet åsidosätts. Odeklarerade arbetstagares utbildningsbehov beaktas inte. De har sämre anställningstrygghet och har kanske inte rätt till avgångsvederlag och arbetslöshetsersättning och andra förmåner, om inga socialförsäkringsavgifter har betalats in av dem själva eller av arbetsgivaren för deras räkning. Om inga pensionsavgifter har betalats in får de dessutom sämre pensionsrättigheter. Eftersom de inte har en deklarerad inkomst kan det också vara svårt att få lån.

Arbetsgivare som inte deklarerar arbete som utförts av deras anställda skapar orättvis konkurrens i förhållande till de företag som följer reglerna. En sådan snedvridning av konkurrensen kan också få effekter över gränserna, om odeklarerat arbete konsekvent bekämpas i ett land men frågan inte prioriteras av myndigheterna i grannlandet. Det är heller inte bara företagets konkurrenter och de anställda som påverkas negativt. Odeklarerat arbete kan också innebära nackdelar på lång sikt för företaget, eftersom dess tillgång till de krediter som behövs för att företaget ska kunna utvecklas vidare kan begränsas.

2.1. Styrning – ett problem att lösa

Det är medlemsstaterna som har huvudansvaret för insatserna mot odeklarerat arbete. EU kan dock vidta kompletterande åtgärder och hjälpa medlemsstaterna genom att ta itu med följande aspekter:

1. Bristande samarbete mellan tillsynsmyndigheterna i olika medlemsstater när det gäller att förebygga och motverka odeklarerat arbete.

Odeklarerat arbete bekämpas främst via tre typer av tillsynsorgan: a) arbetsmiljöinspektioner, när det gäller överträdelser som rör arbetsvillkor och/eller hälso- och säkerhetsnormer, b) socialförsäkringsinspektioner, som bekämpar socialförsäkringsbedrägerier, och c) skattemyndigheter, när det handlar om skatteundandragande. I vissa fall medverkar även arbetsmarknadens parter¹¹ och i

⁹ *Undeclared labour in Europe: Towards an integrated approach of combatting undeclared labour*, Regioplan 2001.
http://www.lex.unict.it/eurolabor/ricerca/dossier/dossier7/cap6/mateman_renooy2001.pdf.

¹⁰ Regioplan 2001.

¹¹ I Tyskland finns avtal mellan det federala finansministeriet och arbetsmarknadens parter för byggnads- och anläggningssektorn, måleribranschen och tjänster som rör industritextilier, i Bulgarien har ett

vissa medlemsstater deltar tullmyndigheterna, migrationsmyndigheterna, polisen och åklagarmyndigheten (se bilaga III). På några håll har nya myndigheter, interministeriella organ, nationella styrgrupper och trepartskommittéer inrättats¹².

Medlemsstaterna utnyttjar inte de erfarenheter som gjorts i andra medlemsstater i tillräcklig grad. De lär inte av varandra hur man kan undvika eller minska odeklarerat arbete.

2. Svårigheter att hantera det odeklarerade arbetets internationella (gränsöverskridande) dimension.

Arbetslagarnas rörlighet mellan medlemsstaterna är en grundläggande rättighet inom unionen. Det pågår flera initiativ för att stödja utövandet av denna rättighet. Att utnyttja gränsöverskridande situationer för att dölja odeklarerat arbete riskerar att ge denna grundläggande rättighet dåligt rykte. Det är en mycket svår uppgift för myndigheterna att fastställa anställningsstatus för personer från en annan medlemsstat och att kontrollera deras rättigheter och skyldigheter. För att upptäcka odeklarerat arbete i gränsöverskridande situationer finns det i dag ett större behov av samarbete mellan medlemsstaterna.

3. EU:S RÄTT ATT AGERA OCH SUBSIDIARITETSPRINCIPEN

Att förebygga och motverka odeklarerat arbete bidrar till ett bättre genomförande av EU:s och medlemsstaternas lagstiftning, särskilt när det gäller arbetsmarknad, arbetsrätt, arbetsmiljö och samordning av social trygghet. Att motverka odeklarerat arbete vid rörlighet över gränserna är nödvändigt för att upprätthålla trovärdigheten för den grundläggande rätten till fri rörlighet.

Det skulle stärka skapandet av formella arbetstillfällen, leda till bättre arbetsvillkor och bidra till arbetsmarknadsintegration och social delaktighet.

EU har rätt att vidta åtgärder mot odeklarerat arbete på grundval av artiklarna om socialpolitik i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. EU kan på grundval av artikel 153 anta initiativ vars främsta syfte är att främja sysselsättning och förbättra arbetsvillkoren genom att stödja medlemsstaternas arbete för att förebygga och motverka odeklarerat arbete. Detta möjliggör samarbete mellan medlemsstaterna genom utbyte av information och bästa praxis, utveckling av expertis och utökad operativ samordning av tillsynsmyndigheternas insatser i fråga om alla aspekter på odeklarerat arbete, särskilt när det gäller arbetsrätt, social trygghet och skatter.

EU:s befogenheter sträcker sig till initiativ som gäller de gränsöverskridande aspekterna på den snedvridning och destabilisering som blir följden när odeklarerat arbete är vanligt förekommande, fördelarna med ömsesidigt lärande och behovet av samarbete över gränserna för att bekämpa vissa former av odeklarerat arbete.

Alla medlemsstater står inför samma utmaningar när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete, till exempel hur man kan upptäcka odeklarerat arbete och bristen

nationellt centrum för företagsregler inrättats och i Luxemburg har id-kort införts för alla anställda vid byggarbetsplatser.

¹²

Det nationella organet för arbetstagares rättigheter NERA i Irland, inspektoratet SZW (som omorganiserades 2012) i Nederländerna, SIRS/SIOD i Belgien, samarbetsenheten CIALTI i Luxemburg och den interministeriella delegationen DLNF i Frankrike. ILO/LABADMIN, 2013.

på samarbete mellan olika tillsynsmyndigheter. Genom insatser på EU-nivå kan man göra de nationella åtgärderna mot odeklarerat arbete mer ändamålsenliga och resurseffektiva. EU kan även stödja utbytet av god praxis och mer avancerad samordning av insatserna.

EU-åtgärder skulle stödja medlemsstaternas insatser genom att stärka samarbetet på EU-nivå när det gäller att förebygga och motverka odeklarerat arbete, vilket leder till ökad effektivitet och därmed skapar ett mervärde för medlemsstaternas åtgärder.

4. MÅL

4.1. Allmänna mål

Det allmänna målet är att stödja medlemsstaterna i deras insatser för att förebygga och motverka odeklarerat arbete.

4.2. Särskilda mål

Inom denna allmänna ram har detta initiativ följande särskilda mål:

1. Förbättra samarbetet på EU-nivå mellan medlemsstaternas olika tillsynsmyndigheter för att kunna förebygga och motverka odeklarerat arbete på ett ändamålsenligt och resurseffektivt sätt.
2. Stärka de nationella myndigheternas tekniska kapacitet att hantera de gränsöverskridande aspekterna på odeklarerat arbete
3. Öka medlemsstaternas medvetenhet om hur akut problemet är och uppmana dem att öka sina insatser mot odeklarerat arbete.

4.3. Operativa mål

På det operativa planet har initiativet följande mål:

1. Skapa ett forum där experter från olika medlemsstater kan knyta kontakter och dela med sig av information och bästa praxis. Forumet skulle syfta till att upprätta en "kunskapsbank" med olika metoder som används för att förebygga och/eller motverka odeklarerat arbete, utarbeta riktlinjer för inspektörer eller handböcker till exempel om hur man utför inspektioner för att upptäcka odeklarerat arbete samt anta gemensamma principer och/eller standarder för inspektioner.
2. Skapa förutsättningar för att utveckla expertis med sikte på att eventuellt införa en gemensam ram och anordna gemensam utbildning samt upprätta en utredningsenhet för att utvärdera olika åtgärder som finns med i "kunskapsbanken".
3. Utveckla en mekanism för en mer operativ samordning av insatserna. Detta kan innebära att man identifierar lösningar för datadelning, inför regionala strategier eller EU-strategier, genomför EU-omfattande informationskampanjer, gör ömsesidiga utvärderingar för att följa medlemsstaternas framsteg i kampen mot odeklarerat arbete och enas om en ram för gemensamma insatser för inspektioner och personalutbyte.

5. **ALTERNATIV**

Följande fem alternativ har granskats vid konsekvensbedömningen:

Alternativ 1: Inga nya åtgärder. Inga åtgärder vidtas utöver nuvarande arbetsgrupper och initiativ.

Alternativ 2: Bättre samordning mellan de olika arbetsgrupperna och kommittéerna på EU-nivå. Flera grupper på EU-nivå diskuterar frågor som har anknytning till odeklarerat arbete. Generaldirektoratet för sysselsättning, socialpolitik och inkludering utser en samordnare för de olika gruppernas diskussioner och aktiviteter som rör odeklarerat arbete.

Alternativ 3: Ett europeiskt forum som en separat grupp med frivilligt deltagande. Kommissionen inrättar ett forum med företrädare för medlemsstaternas tillsynsorgan och andra intressenter, till exempel arbetsmarknadens parter. Medlemsstaterna måste besluta om de vill delta i forumet eller inte.

Alternativ 4: Ett europeiskt forum som en separat grupp med obligatoriskt deltagande. Kommissionen inrättar ett forum med företrädare för medlemsstaternas tillsynsorgan och andra intressenter, till exempel arbetsmarknadens parter. Medlemsstaterna är automatiskt medlemmar i forumet.

Alternativ 5: Forumet knyts till ett befintligt organ, till exempel Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (Eurofound) i Dublin.

Andra alternativ, som inrättande av ett nytt decentraliserat organ med tillsynsansvar för EU-rätten och åtgärder mot odeklarerat arbete, undersöktes men ansågs inte vara realistiska vid denna tidpunkt.

6. **KONSEKVENSBEDÖMNING**

Det aktuella initiativet avser frågor som rör styrning. Övergripande god styrning förväntas få positiva konsekvenser för den sociala situationen och ekonomin. Det är dock en ganska lång sambandskedja mellan inrättandet av ett forum mot odeklarerat arbete och minskad förekomst av odeklarerat arbete. Det har inte varit möjligt att fastställa ett tillräckligt direkt samband mellan ett sådant forums verksamhet, minskad förekomst av odeklarerat arbete och ekonomiska resultat eller socialt välmående. Det är en särskilt besvärlig uppgift eftersom det är svårt att mäta förekomsten av odeklarerat arbete. Det som undersöks är därför bara i vilken utsträckning de olika alternativen uppnår de särskilda målen. Dessutom anges de direkta kostnader som uppkommer i samband med inrättandet av ett forum av detta slag. Eftersom målen har formulerats med tanke på att stödja socioekonomiskt välmående, betraktas det mest effektiva och ekonomiska uppnåendet av målen som det bästa alternativet ur ett socioekonomiskt perspektiv.

6.1. **Alternativ 1: Inga nya åtgärder**

Om man låter situationen förbli oförändrad ger det intrycket att kommissionen inte är redo att ingripa, trots att odeklarerat arbete har konstaterats vara ett stort problem. Detta kan tolkas som att kommissionen inte menar allvar när det gäller att vidta åtgärder mot odeklarerat arbete.

6.2. Alternativ 2: Bättre samordning av befintliga arbetsgrupper/kommittéer på EU-nivå

Sammantaget förväntas effekten bli mycket begränsad. Problemen med synlighet och tvekan att prioritera kan hanteras i viss utsträckning tack vare politiskt stöd på hög nivå. De mål som rör lärande och samordning över områdes- och nationsgränserna kommer knappast att uppnås. Det blir mycket svårt att få överblick över problemet.

6.3. Alternativ 3: Separat grupp med frivilligt deltagande

De förbättringar som detta alternativ kan ge beror i hög grad på hur många medlemsstater som deltar. Innan gruppen inrättas bör man försäkra sig om att en stor majoritet av medlemsstaterna (om inte alla) kommer att delta. Eftersom medlemsstaterna vid diskussionerna har sagt sig föredra detta alternativ och måste visa att de kommer att vidta åtgärder mot odeklarerat arbete, är det realistiskt att anta att många kommer att delta även i en frivillig grupp. Man kan dock inte veta säkert om alla medlemsstater kommer att delta, och detta är den främsta nackdelen med detta alternativ. Om – i bästa fall – alla medlemsstater deltar finns det bara en skillnad jämfört med obligatoriskt deltagande, nämligen att medlemsstaterna själva har beslutat att delta och alltså har gjort ett åtagande.

6.4. Alternativ 4: Separat grupp med obligatoriskt deltagande

Fördelen med detta alternativ är att alla medlemsstater deltar redan från början. Eftersom man inte har fattat ett aktivt beslut om att delta kan vissa medlemsstater vara mindre benägna att engagera sig i mer operativ samordning av insatser eller utveckling av expertis. De kan vilja begränsa samarbetet till utbyte av information och bästa praxis utan att övergå till ett betydande samarbete över gränserna.

6.5. Alternativ 5: Integrera insatserna mot odeklarerat arbete i Eurofoundns verksamhet

Eftersom Eurofound enbart sysslar med forskning och utveckling av projekt för att tillhandahålla kunskap och stöd för EU-politiken är det inte osannolikt att detta sätter gränserna även för forumets verksamhet. Forumets verksamhet skulle främst handla om utbyte av bästa praxis och information och att bidra till utveckling av expertis.

7. JÄMFÖRELSE AV ALTERNATIVEN

Jämförelsen har gjorts på grundval av konsekvensbedömningen i kapitel 6. Enligt den är alternativ 1 grundscenariot, dvs. inga betydande ändringar, medan alternativen 2 och 5 ger vissa men mycket begränsade förbättringar till mycket låg kostnad.

Alternativen 3 och 4 innebär liknande kostnader (kostnaderna för alternativ 3 har beräknats med antagandet av alla medlemsstater deltar i forumet): de årliga kostnaderna för kommissionens personal som organiserar forumets arbete och möten skulle inte överstiga 600 000 euro och de årliga operativa kostnaderna för forumets uppgifter skulle inte överstiga 2,1 miljoner euro. Alternativen 3 och 4 skulle dessutom vara ungefär lika verkningsfulla om man antar att alla medlemsstater deltar i det frivilliga samarbetet enligt alternativ 3.

Om man jämför alternativen 3 och 4 så är att det frivilliga forumets framgång i stor utsträckning beroende av medlemsstaternas vilja att delta, vilket innebär ett osäkerhetsmoment. Fördelen med alternativ 4 jämfört med alternativ 3 är att

deltagandet är obligatoriskt. Obligatoriskt deltagande anses vara nödvändigt eftersom man inte kan få till stånd ett samarbete kring de gränsöverskridande aspekterna på odeklarerat arbete – som är ett av de viktigaste målen för initiativet – om vissa medlemsstater deltar och andra står utanför.

Sammantaget anses alternativ 4 därför vara det bästa alternativet. Det kan sättas i verket genom ett Europaparlamentets och rådets beslut på grundval av artikel 153.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

8. ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

Kommissionen skulle regelbundet rapportera till rådet och Europaparlamentet om forumets arbete. Dessa rapporter skulle ligga till grund för forumets detaljerade arbetsprogram, resultaten av arbetet och mötesfrekvensen.

En utvärdering ska göras på grundval av de regelbundna rapporterna och ytterligare undersökningar fyra år efter det att beslutet om att inrätta forumet trätt i kraft. Den ska innehålla en bedömning av i vilken utsträckning forumet har bidragit till uppnåendet av de särskilda målen och om framsteg har gjorts i riktning mot det allmänna målet. Rapporten ska lämnas in till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.